

inderne ved Statens højere Almenskoler. Det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke har ganske Ret til at forudsætte dette, baade efter hvad jeg officielt har udtalt, og hvad der privat har været forhandlet mellem det ærede Medlem og mig, idet jeg flere Gange har sagt, at deres Lønningsforhold var dem, som først vilde blive taget op, naar der kunde være Tale om at komme med nye Lønningslovsforslag fra Kirke- og Undervisningsministeriets Side. Jeg har under Finanslovens Behandling i det andet høje Ting gentagende udtalt det samme, og det er helt og holdent de nuværende Forhold, som har bevirket, at et saadant Lønningslovsforslag ikke er fremkommet, hvis de ikke havde været til Stede, vilde det være fremkommet — ogsaa uden nogen Henvendelse fra Lærerindernes Side. Hvad der her er sket, er heller ikke grundet paa en umild Stemning fra min Side, idet der nemlig af mig, efter Forhandling med Rektorerne, først var fremsat et Forslag, som gik langt videre med Hensyn til Løn for Inspektionsarbejde ved de højere Almenskoler. Det var først efter Forhandlingerne i det andet Tings Finansudvalg, under hvilke det viste sig umuligt at gennemføre det af mig stillede Forslag, at jeg maatte gaa til det, som nu endelig blev gennemført ved tredje Behandling. Da det viste sig umuligt at gennemføre det, som man saa stærkt ønskede ved Skolerne, forhandlede der med Rektorerne om, hvorledes man skulde komme igennem paa den billigere Maade, som det var nødvendigt at komme igennem paa, og det var da en almindelig Anskuelse mellem Rektorerne, at naar man ikke kunde naa til et højere Honorar for den mandlige Inspektion, den Inspektion, som vedrører Tilsynet med Eleverne baade indendørs og uden-dørs fra Begyndelsen til Slutningen af Skoletiden, end 300 Kr., vilde det være passende at sætte Betalingen for det Arbejde, der blev gjort af den kvindelige Inspektion, til 100 Kr. Dette er efter visse Rektorerers Udtalelse det, som er det passende. Det er saaledes, det er gaaet til. Men jeg vil dog gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der i Slutningen af Motiveringen i Bilaget til Liste over Ændringsforslagene nederst paa Side 1083 udtrykkeligt siges, at formentlig maatte Sagen „ordnes saaledes, at der til Bestridelse af Inspektørforretningerne, for hvis Omfang der af Ministeriet gives ensartede Regler, tildeles Metropolitanskolen og Odense Katedral-

skole, der ikke har kvindelige Elever, 300 Kr. + 1 Kr. for hver Elev og de øvrige Skoler 400 Kr. + 1 Kr. for hver Elev, saaledes at Rektor med disse Midler kan træffe den for Skolen heldigste Ordning ved Antagelse af en eller flere Inspektører, dog saaledes, at der ved Fællesskolerne altid skal være en kvindelig Inspektrice.“ Meningen hermed maa jo være, at hvis man ved nogle Skoler skulde mene, at dette Forhold, 300 Kr. for den mandlige Inspektion og 100 Kr. for den kvindelige, ikke er passende, vil man godt kunne variere det indenfor den enkelte Skole, saaledes at f. Eks. Beløbet blev sat til 250 Kr. for den mandlige og 150 Kr. for den kvindelige Inspektion. Det imødekommer ganske vist ikke det ærede Medlems Ønske om, at der skulde gives et personligt Tillæg af 50 Kr. til Lærerinderne, og jeg skal derfor sige til det ærede Medlem, at jeg, hvis man ikke kan faa den virkelig efter min Mening gode og fornuftige Ordning, som det oprindelige Forslag var, gennemført ad Aare, skal være villig til at foreslaa det paa den Maade, som det ærede Medlem foreslaar, for at se, om man kan hjælpe Lærerinderne med de 50 Kr., men vigtigere vil det være, om vi ad Aare kan komme med en Lønningslov.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Der er kun et Ændringsforslag paa mit Budget, der har været Genstand for Omtale under denne Forhandling, og det er den Bevilling til Havebruget, som er vedtaget i Folketinget. Den ærede Ordfører for Venstre (J. Pedersen) var inde paa — og flere ærede Medlemmer har i nogen Grad sluttet sig til hans Udtalelser —, at et saadant Forhold som dette helst burde være ordnet ved en særlig Lov. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at der i og for sig havde været Tid dertil, thi allerede i Juni Maaned kom der en Indstilling til Landbrugsministeren fra det Udvalg, som har været nedsat til at forberede hele denne Sag. Den ærede Ordfører var selv inde paa, at det Forslag, der da forelaa fra Udvalget, gik ud paa, at Staten skulde købe disse Ejendomme. Da saa Forholdene i August Maaned blev anderledes, syntes man, det var for stor Sum, det her drejede sig om, og man ønskede i Ministeriet at udarbejde et andet Forslag. Dette Forslags Udarbejdelse tog nogen Tid. Vi fik det først sidst i November Maaned, saaledes at det ikke kunde komme ind som Ændringsforslag til Finanslovsforslagets anden Behandling, men